

SAKSFRAMLEGG

Saksnr	Utvalg	Møtedato
	Arbeidsutvalget for kommunesammenslåing Ørland og Bjugn kommuner	
	Fellesnemnda - Ørland og Bjugn kommuner	

LOKALISERING AV BARNEVERN I NYE ØRLAND

Prosjektleders innstilling

1. Fellesnemnda vedtar at barnevernet skal samlokaliseres i nye Ørland.
2. Fellesnemnda vedtar at barnevernet samlokaliseres med oppvekst.
3. Fellesnemnda vedtar at lokalisering av barnevernet skal evalueres etter to år.

Sakens bakgrunn og innhold

Bakgrunnen for denne saken er at vi arbeider med lokalisering av tjenestene i nye Ørland. Samtidig er Fosen barnevernstjeneste evaluert og evalueringsrapporten har anbefalinger knyttet til antall lokasjoner i Fosen barnevernstjeneste og lokalisering av disse. Lokalisering av barnevernet er ikke definert av avtalen mellom kommunene fra 2016. Prosjektleder fremmer derfor saken for politisk behandling.

Organisering og oppgavefordeling i barnevernet (Beskrivelse fra Bufdir).

Barnevernet er organisert under ulike myndighetsutøvere og forvaltningsorgan.

Barne- og likestillingsdepartementet

Barne- og likestillingsdepartementet (BLD) har forvaltningsansvaret for barnevernloven, fører tilsyn med at lov og øvrig regelverk blir anvendt riktig.

- Departementet sørger for at erfaringer med loven blir evaluert og foreta nødvendig endringer.
- BLD har også ansvar for å gi retningslinjer og instruksjer, sette i gang forskning på området, utvikle den generelle barnevernspolitikken og legge til rette for at det finnes tilgjengelig informasjon om barnevernet.
- BLD er ikke klageinstans i enkeltsaker



Statlig barnevern

Barne-, ungdoms- og familieetaten (Bufetat) består av fem regionale barnevernmyndigheter og en sentral barnevernmyndighet og fagdirektorat, Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet (Bufdir).

Bufetat har ansvar for:

- Etablering og drift av institusjoner
- Godkjenning av private og kommunale institusjoner som benyttes etter barnevernloven
- Bistå barneverntjenesten i kommunene med plassering av barn utenfor hjemmet
- Bistå kommunene med rekruttering og formidling av fosterhjem
- Ansvar for at fosterhjemmene får opplæring og veiledning.

Fagdirektoratet (Bufdir) har ansvar for:

- Lovtolkninger
- Bestilling og formidling av forskning og kunnskapsoppsummeringer
- Utarbeidelse av faglige veiledere og retningslinjer
- Klageinstans i saker om godkjenning av private og kommunale institusjoner.

Fylkesnemnda for barnevern og sosiale saker

Fylkesnemnda for barnevern og sosiale saker er et domstollignende forvaltningsorgan som har avgjørelsesmyndighet i blant annet saker om omsorgsovertakelse av barn og om tvangsinngrep ved alvorlige atferdsvansker hos ungdom.

Det er 12 nemnder i landet. Nemnda består i den enkelte sak av en leder som er jurist, to sakkyndige medlemmer og to medlemmer fra et alminnelig utvalg. Avgjørelser fattet av fylkesnemnda kan bringes inn for tingretten.

Fylkesmannen

Fylkesmannen har ansvar for:

- Å føre tilsyn med barnevernvirksomheten i kommunen.
- Behandle klager på barneverntjenestens saksbehandling og tar stilling til om barneverntjenesten har utført sitt arbeid etter barnevernloven og forvaltningsloven.
- Er klageinstans for enkeltvedtak som barneverntjenesten fatter etter barnevernloven. Dette vil i de fleste tilfeller være saker der barn eller foreldre klager over at de ikke får det hjelpetiltaket de ønsker.

- Å føre tilsyn med at barn på barneverninstitusjoner får forsvarlig omsorg og god behandling. Videre skal tilsynet se til at barna blir behandlet hensynsfullt og med respekt for den enkeltes integritet.

Kommunalt barnevern (barneverntjenesten)

Alle kommuner skal ha en barneverntjeneste som utfører det daglige arbeidet etter barnevernloven. Barneverntjenesten har ansvar for:

- Det forebyggende arbeidet
- Utrede saker og gjennomføre en undersøkelse, jf. barnevernloven § 4-3, herunder å innhente sakkyndige utredninger i den grad det er behov for det.
- Hjelpetiltak i hjemmet
 - Plassering av barn utenfor hjemmet skjer enten ved at kommunen selv treffer vedtak (frivillige tiltak), eller ved at kommunen fremmer sak for fylkesnemnda (tvangstiltak).
 - Oppfølging av barn plassert utenfor hjemmet
 - Godkjenning av fosterhjem

helsetilsyn

Statens Helsetilsyn har det overordnede faglige ansvaret for tilsynet som fylkesmannen utøver på barnevernsområdet.

Oppgavefordelingen i barnevernet er i endring

Barnevernreformen fører til endring i oppgavefordelingen på dette fagområdet og det er viktig at kommunene tar dette innover seg når vi rigger oss for fremtiden. Ny barnevernsreform blir sannsynligvis innført i 2021.

Reformen skal som gi mer ansvar til kommunene på barnevernsområdet. Endringene skal styrke kommunenes forebyggende arbeid og den tidlige innsatsen. Målet er at endringer i barnevernet skal bidra til at flere utsatte barn og familier får den hjelpen de trenger på et tidlig tidspunkt.

Det vil bli en betydelig endring på oppgavefordeling i forhold til hva som gjelder i dag. Statlig del av barnevernet (Bufetat) bygger ned og flere oppgaver føres over til kommune. Forebyggende arbeid vil i mindre grad tilhøre barneverntjenestens område, men i større grad tilhøre kommunens øvrige tjenester. Barneverntjenesten øker fokus på kjernebarnevern, men får også nye oppgaver som for eksempel rekruttering og drift av ordinære fosterhjem.

Kommunene får et større økonomisk ansvar for tiltak i barnevernet. Kommunene vil med dette disponere større deler av ressursene i barnevernet, men de må også betale mer for kostbare og inngripende tiltak som fosterhjem og institusjon.

Framtidig organisering og valg av lokalisering for barnevern i nye Ørland kommune

Indre Fosen kommune er vertskommune for Fosen barneverntjeneste og har vært det siden oppstart av samarbeidsordningen i mars 2012. Kommunene på Fosen delegerte barnevernmyndigheten til Fosen barneverntjeneste i forkant av etableringen. Arbeidsgiveransvaret ble delegert til Rissa kommune som vertskommune, som i dag er Indre Fosen kommune.

Ørland og Bjugn kommuner er medlemmer av Fosen barnevernstjeneste

Fosen barnevernstjeneste er evaluert av Trøndelag forskning og utvikling.

Rådmannsgruppen og styret i Fosen Regionråd er enige om at alle tjenestesamarbeid på Fosen bør evalueres eksternt for å få kunnskaper om potensialet for utvikling av samarbeidsordningen til det beste for innbyggerne på Fosen. Rådmannsgruppen bestilte i 2018 en evaluering av Fosen barneverntjeneste. Trøndelag Forskning og Utvikling (TFoU) fikk oppdraget og leverte evalueringsrapporten «Når barnets beste er samfunnsoppdraget» i oktober 2018.

Rapporten er vedlagt saksframlegget, og den gir en del anbefalinger for utvikling av barneverntjenesten på Fosen. Hovedkonklusjonene er gjengitt nedenfor.

Evaluering av Fosen barnevernstjeneste – Konklusjoner og anbefalinger **Organisering av Fosen barneverntjeneste**

Vi anbefaler kommunene å fortsette samarbeidet om Fosen barnevern, ikke minst med tanke på nye krav og utfordringer som forventes å komme gjennom barnevernreformen. Samtidig peker vi på behovet for å styrke tjenesten bemanningsmessig, ikke minst med tanke på tiltakssiden.

For å styrke og effektivisere det faglige samarbeidet innen Fosen barneverntjeneste og samarbeidet med kommunene anbefaler vi å samle de ansatte på tre tjenestesteder – i nye Ørland kommune, i nye Åfjord kommune og i Indre Fosen kommune.

Det synes naturlig å lokalisere tjenestestedene nært ledere og tjenester innen oppvekstområdet i de tre kommunene.

Ledelse og organisasjonskultur

Vi anbefaler at det foretas en gjennomgang av lederressurs og oppgavefordeling for å sikre at en både har ressurser til overordnet leder av tjenesten og en nestleder som kan avlaste og supplere lederen.

Vi anbefaler at det fokuseres mer på barneverntjenestens systemiske rolle og arbeid i forhold til kommunene. Dette gjelder spesielt råd og veiledning i det forebyggende arbeidet.

Samhandling med andre tjenester i kommunene og eksterne etater

Det er i dag etablert kontaktpersoner for Fosen barneverntjeneste fra den enkelte kommune. Vi anbefaler at denne ordningen videreføres, men at kontaktpersonenes rolle tydeliggjøres gjennom at den tillegges en mer aktiv funksjon som bindeledd mellom kommune og barneverntjeneste og som diskusjons-, drøftings- og utviklingspart for barneverntjenestens ledelse.

Vi anbefaler kommunene å utvikle og styrke arbeidet og innsatsen innen det forebyggende området. Jf. BTI-modellen beskrevet i kapittel 3.6. Modellen har tre grunnleggende formål som er viktige virkemidler i arbeidet med å gjøre det offentlige tjenestetilbudet mer effektivt i å redusere risiko for utsatte barn og unge:

- Tidlig identifisering og innsats
- Bedre samordning av kommunalt (og statlig) tjenestetilbud
- Medvirkning

Kompetanse og stillinger

Barnevernsfaglig kompetanse og innkjøpskompetanse kan bli en utfordring når barnevern og kommuner får større ansvar for å håndtere rekruttering av fosterhjem og helhetlig ansvar for hjelpetiltak i kommunene. Vi anbefaler eierkommunene og barnevernet om å ta en vurdering av hva de bør eller kan klare selv, hva de har av kapasitet (faglig og personalmessig) og hva det må samarbeides med andre kommuner om innenfor disse områdene.

Muligheter til å møte fremtidige utfordringer

Gjennom å styrke basistjenestene (det forebyggende perspektivet) i kommunene kan kommunen over tid trolig kunne redusere veksten i behovet for barneverntjenester.

Sett opp imot nasjonale utviklingstrekk, regionale utfordringer og behovet for å rigge tjenesten for fremtiden (f.eks. ledelse, økt satsing på forebyggende arbeid og utvikling av tiltak) mener vi en allerede nå bør vurdere å øke bemanningen av tjenesten.

Det er viktig å dra veksler på det forsøksprosjektet kommunene har igangsatt for å prøve ut hvilke oppgaver kommunene i samarbeid kan ta hånd om.

Taushetsplikt og tverretatlig/tverrfaglig samarbeid

Vi anbefaler Fosen barneverntjeneste, kommunene og samarbeidsparter å samarbeide om en temadag der de setter temaet taushetsplikt på dagsordenen

Sikkerhet og HMS internkontroll – et interkommunalt ansvar

Det er en forutsetning for en velfungerende barneverntjeneste at ansatte har en trygg og god arbeidsplass. Vi anbefaler at ansattes ønsker om øvelse på truende situasjoner tas på alvor og at og at det drøftes et tettere samarbeid med politiet enn det de har i dag. Jf. arbeidstilsynets vurdering av pålegg angående vold, trusler om vold og uheldige psykiske belastninger – kartlegging, risikovurdering, tiltak og plan.

Fellesnemdas vedtak om organisering eksterne samarbeid

Fellesnemda i nye Ørland vedtok enstemmig i sak 19/5 14.02.19;

- *Nye Ørland kommune viderefører de interkommunale samarbeidene som Ørland og Bjugn kommune er engasjert i der andre kommuner inngår*
- *Nye Ørland kommune overtar aksjer, andeler og medlemskap i de selskapene som Ørland og/eller Bjugn kommune er eier/deltaker/medlem i*
- *Prosjektleder varsler aktuelle selskap og samarbeid, og starter en prosess for å sikre at formaliteter blir ivarettatt slik at eierskap, medlemskap, rettigheter og ansvar overføres fra Ørland og Bjugn kommuner til Nye Ørland kommune på sammenslåingstidspunktet, 1. januar 2020*

Informasjon fra Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet (Bufdir)

Barn og unge med barnevernstiltak

I 2017 fikk 55 697 barn og unge, eller nesten 4 % av befolkningen i alderen 0–22 år, hjelp fra barnevernet. Av disse hadde 28 % ikke mottatt hjelp fra barnevernet året før. Fra 2003 til 2011 var det en sterk økning i antallet barn og unge med hjelp fra barnevernet på 45 %, men veksten har flatet ut fra 2011.

Flest ungdom med barnevernstiltak

I forhold til befolkningen i hver aldersgruppe er det flest ungdom som mottar tiltak fra barnevernet, med 40 pr. 1 000 i alderen 13–17 år ved utgangen av 2017. Dette er en langt høyere forekomst enn for barn i alderen 0–2 år, hvor det tilsvarende tallet er 13,5 barn pr. 1 000 i aldersgruppen.

Mange barn og familier mottar flere tiltak samtidig

Ved utgangen av 2017 ble det gitt 85 414 barnevernstiltak til 39 612 barn og unge. Det gis dermed mer enn dobbelt så mange tiltak som det er mottakere, noe som viser at barn og familier ofte har flere tiltak samtidig. Det er ofte hjelpetiltak i hjemmet som kombineres.

Manglende foreldreferdigheter hyppigste årsak til tiltak

Foreldrenes manglende foreldreferdigheter og høy grad av konflikt i hjemmet er de to hyppigste årsakene til at barn og unge kommer inn i barnevernet. Imidlertid er det ofte mer enn én årsak som gjør at barna mottar hjelp fra barnevernet.

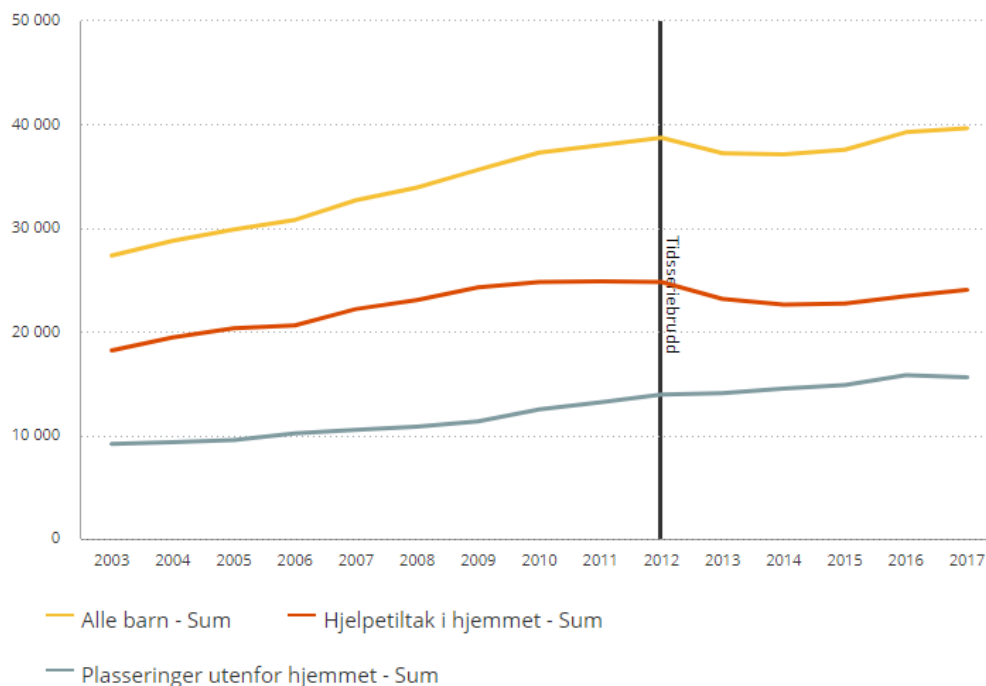
Hovedskille i barnevernstiltak

Et hovedskille i barnevernstiltak går mellom barn og unge som mottar hjelpetiltak i hjemmet, og barn og unge som er plassert utenfor hjemmet. Vi kan skille mellom disse typene tiltak ved utgangen av året.

Barn og unge med barnevernstiltak i eller utenfor hjemmet

Tidslinje Tall pr. fylke Tabell Datagrunnlaget

Barn og unge 0-22 år med barnevernstiltak i eller utenfor hjemmet. Ved utgangen av året.



Tidsseriebruddet mellom 2012 og 2013 skyldes omlegging av statistikken.

Kilde: SSB Barnevern og SSB Folkemengde

Lagre som bilde

Barnevernets oppgave

Barnevernets hovedoppgave er å sikre at barn og unge som lever under forhold som kan skade deres helse og utvikling, får nødvendig hjelp og omsorg til rett tid, og å bidra til at barn og unge får trygge oppvekstvilkår. Barnevernet gir hjelp til barn og unge inntil de fyller 23 år, men etter fylte 18 år gis hjelpen som frivillige tiltak. Barnevernets oppgave er regulert i lov om barnevernstjenester.

Barn og unge med hjelpetiltak i hjemmet

60 % av barn og unge med hjelp fra barnevernet mottok hjelpetiltak i hjemmet

For flertallet av barna og familiene som kommer i kontakt med barnevernet, er det tilstrekkelig med hjelpetiltak i hjemmet. Formålet med å sette i verk hjelpetiltak er å bidra til positiv endring hos barnet eller i familien. Ved utgangen av 2017 fikk 24 041 barn og unge i alderen 0–22 år hjelpetiltak i hjemmet. Dette utgjorde 60 % av barna med barnevernstiltak ved utgangen av 2017.

Råd og veiledning er det mest brukte hjelpetiltaket

Det er særlig 4 enkelttiltak som har vært de mest benyttede hjelpetiltakene i en årrekke. Disse er vedtak om råd og veiledning, tilbud om besøkshjem og avlastningstiltak, økonomisk hjelp og deltakelse i ansvarsgruppe og samarbeidsteam.

Halvparten av hjelpetiltakene skal styrke barnas utvikling

Barnevernets utvalg av hjelpetiltak er inndelt i 6 hovedkategorier. Av hjelpetiltakene som ble gitt ved utgangen av 2017 rettet 42 % seg mot å styrke barnas utvikling, 31 % av tiltakene rettet seg mot å styrke foreldreferdigheter, mens 14% av tiltakene knyttet seg til nettverksarbeid og samarbeid med andre tjenester.

I følge Bufdir er det å mestre skolen den enkeltfaktoren som har mest å si for levekår og helse senere i livet, og manglende utdanning er en viktig risikofaktor for utenforskap i voksen alder. Mange barn og unge som har eller har hatt tiltak fra barnevernet har store utfordringer knyttet til skolen. Dette bekreftes av ny statistikk som her presenteres i fire artikler.

Hovedpunkter

[Ungdom med barnevernstiltak oppnår i snitt langt lavere karakterer i grunnskolen enn andre jevnaldrende](#)

[38 % av unge med barnevernstiltak fullfører videregående opplæring på normert eller utvidet normert tid](#)

[1 av 3 med barnevernserfaring var ikke i jobb eller i utdanning 7 år etter fullført grunnskole](#)

Ny statistikk om barnevern og skole

For første gang kan Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet (Bufdir) presentere helt ny statistikk om utdanningssituasjonen for unge som har eller har hatt tiltak fra barnevernet. På oppdrag fra Bufdir har Statistisk sentralbyrå sammenstilt data om barnevern, utdanning, befolkning, tilknytning til arbeidsmarkedet og mottak av ytelser.

Svakere skolerestater for ungdom med barnevernstiltak

Oppsummert viser tallene at unge med barnevernstiltak

- i snitt oppnår [færre grunnskolepoeng og har lavere grunnskolekarakterer i norsk, matte og engelsk](#) enn andre jevnaldrende.
- I [overgangen til videregående opplæring](#) velger flertallet yrkesfaglige studieprogram.
- Fullfører i mindre grad videregående opplæring
- Unge som mottar eller har mottatt barnevernstiltak [fullfører i mindre grad videregående opplæring](#) enn unge uten barnevernstiltak, og de som fullfører bruker ofte lengre tid enn andre ungdommer.

- En av de viktigste forklaringene på det høye frafallet er et svakt faglig utgangspunkt fra grunnskolen.

Vanskeligere overgang til voksenliv

Tallene viser også at unge som har hatt kontakt med barnevernet har vanskeligere [overganger til voksenlivet](#). 6 år etter fullført ungdomsskole er det en langt større andel av unge med barnevernstiltak som mottar ytelser og som hverken er i jobb eller utdanning, sammenlignet med unge uten barnevernstiltak.

Jobber med tiltak

Bufdir jobber, i samarbeid med Utdanningsdirektoratet, med ulike tiltak for å bedre vilkårene for skolegangen til barn og unge som mottar tiltak fra barnevernet. Målet er å skape en felles forståelse for skolens betydning, et bedre [samarbeid mellom skole og barnevern](#), samt bidra til handlings – og holdningsendringer i tjenestene.

Erfaringer fra Ørland og Bjugn.

Erfaringer fra de to kommunene er delvis like og delvis ulike. Det er stor enighet om at tjenesten må organiseres under oppvekstfeltet. Det er imidlertid ulike syn på lokalisering.

Der oppvekst i Bjugn peker på synergiene for barnevernet med samlokalisering med oppvekst peker oppvekst Ørland på et betydelig samarbeid mellom barnevern og helse.

Erfaringen fra Ørland er at ansatte i barnevernet har større behov for et daglig samarbeid og samhandling med helsesøster, jordmor, familieveiledere, los etc enn ledere i oppvekst. For oppvekst handler samhandlingen om møtene på den enkelte barnehage og skole som slik da er mindre avhengig av lokalisering av tjenesten.

Ørland kommune har svært gode erfaringer med denne organiseringen.

Synspunkter fra barnevernet i Ørland og Bjugn selv

Det er stor enighet blant ansatte i barnevernet i Ørland og Bjugn om ønsket om å lokalisere barnevernet i den nye kommunen i ett felles kontor.

Det synes også å være stor enighet knyttet til behovet for å samarbeide med andre aktører innen helse og innen oppvekst. Ansatte på ørlandskontoret understreker betydningen for nærhet til helsetjenester, mens ansatte på Bjugnkontoret understreker betydningen av nærhet til oppvekstsektor.

Det kommer fram synspunkter på lokaler med tilhørende sikkerhetskrav mm

Synspunktene fra kontorene i Ørland og Bjugn ligger vedlagt i sin helhet.

Vurdering

Etter evalueringen av Fosen barnevernstjeneste er det lagt en prosess for hvordan man følger opp de forbedringspunktene og anbefalingene rapporten gir. Fosen regionråd, rådmannsgruppen, OFO, Fosen barnevernstjeneste og ordførerne er involvert i diskusjoner om økonomi, organisasjon og ledelse av barnevernet.

Trøndelag forskning og utvikling anbefaler et videre samarbeid i Fosen barnevernstjeneste. Nye Ørland har også gjennom vedtak i fellesnemda stadfestet sin tilslutning til Fosen barnevernstjeneste.

Når det gjelder lokalisering i Fosen barnevernstjeneste viser evalueringen at ansatte ønsker å redusere antall lokasjoner fra dagens seks lokasjoner til 3. Bakgrunnen for dette er at det vil gi redusert reisetid i bil og at større fagmiljø etableres på hver enkelt lokasjon. Rapporten påpeker at mye arbeidstid går med i bil og at det er krevende å drive ledelse når det er så mange lokasjoner. Kontoret i Bjugn og kontoret i Ørland er enige om at de bør samlokaliseres.

Det er også prosjektleders syn at vi bør samle fagmiljøet i barnevernet på en lokasjon i nye Ørland kommune.

Det er ulike faglige syn på hvor barnevernet i nye Ørland bør lokaliseres. Det finns mange gode faglige argument for begge av dagens to lokasjonene. Erfaringer fra Ørland understreker behovet for samlokalisering med viktige samarbeidspartnere innen helse, mens erfaringer fra Bjugn peker på betydningen av å være samlokalisert med oppvekstsektoren.

60 % av barn og unge med hjelp fra barnevernet mottok hjelpetiltak i hjemmet. Dette illustrerer hvorfor det er viktig med et tett samarbeid mellom barnevernet og øvrig støtteapparat. Det illustrerer også at mye av barnevernets arbeid ikke gjøres i institusjoner som barnehager, skoler etc. I Ørland har man positive erfaringer med tverrfaglig forebyggende innsats hvor det pekes på at en av suksessfaktorene nettopp er samlokalisering av barnevern og samarbeidsaktører innen helse.

Evalueringsrapporten fra Trøndelag forskning og utvikling har i sin rapport drøftet hva som er en hensiktsmessig organisering og de har konkluderer med at *«Det synes naturlig å lokalisere tjenestestedene nært ledere og tjenester innen oppvekstområdet i de tre kommunene»*.

Ny organisering i oppvekstsektoren fokuserer på hele oppvekstløpet. Ny organisering gjør at vi i sterkere grad enn før får mulighet til å samlokalisere et fagmiljø i oppvekst med egen fagstab, PP-tjeneste, kvalifiseringsenhet og eventuelt barnevern. En slik organisering vil etter prosjektleders skjønn i sterkere grad enn i dag, legge til rette for interaksjon mellom av PP-tjenesten systemrettede forebyggende arbeid, fagstabens tverrfaglige arbeidet, forebyggende barnevern og barnevernets arbeid.

Med egne ressurser i fagstaben for oppvekst som skal tilrettelegge for tverrgående samarbeid og bedre tverrfaglig innsats(BTI) ønsker prosjektleder å redusere ulempene med at helsetjenestene og oppveksttjenestene er lokalisert på to ulike lokasjoner.

I forhold til befolkningen i hver aldersgruppe er det flest ungdom som mottar tiltak fra barnevernet, med 40 pr. 1 000 i alderen 13–17 år ved utgangen av 2017. Dette er en langt høyere forekomst enn for barn i alderen 0–2 år, hvor det tilsvarende tallet er 13,5 barn pr. 1 000 i aldersgruppen. I tillegg til primæransvaret har kommunen et ansvar for å

drive generell forebyggende virksomhet. Formålet med forebyggingsarbeidet er å søke å unngå at de problemer som barnevernloven regulerer oppstår. Fra lovgiver er det lagt vekt på at kommunene står fritt i forhold til hvordan de vil organisere barnevernet og det kan være naturlig at andre kommunale tjenester, som skole og barnehage, administrerer noen av tiltakene. En arbeidsinndeling vil være viktig for at ikke etater som daglig er i kontakt med barn, fraskriver seg ansvar fordi de tror andre er ansvarlig for tiltak som forebygger. Derfor er det i loven hjemlet en samarbeidsplikt med andre deler av forvaltningen og dessuten oppfordring til samarbeid med frivillige organisasjoner.

Med den kunnskapen vi har i dag med tanke på barnevernsreform og økt kommunalt ansvar, for eksempelvis kostbare institusjonsplasser, vil det også være kostbart for kommunen å mislykkes med det forebyggende arbeidet.

Ved å samle ressurser innenfor oppvekstfeltet ønsker vi å styrke det forebyggende perspektivet slik at færre utvikler hjelpebehov. Ny statistikk og fagdirektoratet selv påpeker betydningen av samarbeid mellom barnevernet og oppvekst. En samlokalisering med oppvekst mener prosjektleder er bra for det forebyggende perspektivet.

Det anses gunstig at barnevernet er nært lokalisert den kommunalsjefen med øverste ansvar og myndighet for fagområdet.

En lokalisering i Botngård anses geografisk gunstig i forhold til øvrige samarbeidspartnere i Fosen barnevern.

Barnevernet er i endring og det gjøres forsøk med å øke kommunenes ansvar innen dette fagfeltet. PP-tjenesten er i endring og vi som kommune er i endring og organisering av arbeidet innen helsetjenestene har enda ikke funnet sin endelige form. Vi ser dessuten at det er ulike faglige grunner til å velge den ene eller andre lokaliseringen i den nye kommunen. Vi ser også at vi uansett hvilken lokalisering vi velger vil måtte samarbeide med tjenester på den andre lokasjonen. Denne avgjørelse er derfor beheftet med betydelig usikkerhet og man bør, uavhengig av hvilken løsning man politisk faller ned på, evaluere valgt lokalisering etter noe tid.

Uavhengig av valgt lokasjon forutsettes det også at man finner egnede lokaler som tilfredsstillende sikkerhetskrav.

Det er et ønske fra kontorene i Ørland og Bjugn om at vi raskt finner en felles lokasjon.

Vedlegg:

- 1 TFoU-rapport 2018 Evaluering av Fosen Barnevernstjeneste
- 2 Tanker om framtidig lokalisering av barnevern i nye Ørland